

Talan mot Irland väckt den 4 mars 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-99/03)

(2003/C 101/47)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 mars 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Irland. Sökanden företräds av James Flett, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget och kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000 om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag⁽¹⁾, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- 2) förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 i EG-fördraget i vilken föreskrivs att ett direktiv skall vara bindande för varje medlemsstat med avseende på det resultat som skall uppnås, medför en skyldighet för medlemsstaterna att respektera tidsfristen för genomförandet som fastslås i direktivet. När fristen löpte ut den 31 juli 2001 hade Irland inte vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa det direktiv som avses i kommissionens yrkande, eller hade åtminstone inte underrättat kommissionen om sådana åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 75.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Milano – Första brottmålsavdelningen – av den 26 november 2002 i brottmål mot Alfonso Galeazzo och Marco Benatti

(Mål C-101/03)

(2003/C 101/48)

Tribunale di Milano – Första brottmålsavdelningen – begär genom beslut av den 26 november 2002, vilket inkom

till domstolens kansli den 4 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmål mot Alfonso Galeazzo och Marco Benatti beträffande följande frågor:

- 1) Kan det anses att artikel 6 i direktiv 68/151/EEG⁽¹⁾, som är avsedd att samordna de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen, inte enbart avser underlåtenhet att offentliggöra balansräkning och resultaträkning, utan även fall där sådana handlingar med oriktigt innehåll har offentliggjorts, detta på grund av att det är uppenbart att delägarer och utomstående intressen kan skadas mer i ett sådant fall? Kan det i detta hänseende anses att direktivet syftar till att fastställa en lägsta gemenskapsrättslig skyddsnivå och att medlemsstaterna härvid ges uppgiften att vidta skyddsåtgärder för fall där oriktig balansräkning eller oriktiga uppgifter om företag offentliggörs?
- 2) Avser kriterierna att de påföljder som medlemsstaterna enligt rådets direktiv 68/151 skall föreskriva för att kunna anses vara lämpliga skall vara effektiva, stå i rimlig proportion till överträdelserna samt vara avskräckande arten eller typen av påföljderna abstrakt sedda, eller avser de den konkreta tillämpligheten av påföljden, med beaktande av de strukturella egenskaperna hos den rättsordning som avses?
- 3) Skall de principer som anges i rådets direktiv 78/660/EEG⁽²⁾ av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag, i rådets direktiv 83/349/EEG⁽³⁾ av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning, och i rådets direktiv 90/605/EEG⁽⁴⁾ av den 8 november 1990 om ändring av tillämpningsområdet för direktiv 78/660/EEG om årsbokslut och direktiv 83/349/EEG om sammanställd redovisning, och som skall vara utgångspunkten för nationella bestämmelser avseende kriterierna att årsbokslut och förvaltningsberättelse skall upprättas och vad dessa skall innehålla, särskilt vad gäller kapitalassocierationer förstås så, att de utgör hinder för att medlemsstater uppställer beloppsgränser för vilka gäller att lämnande av oriktiga uppgifter i årsbokslutet och i förvaltningsberättelsen avseende aktiebolag, kommanditbolag och bolag med begränsat ansvar inte är straffbart om det avser belopp under denna gräns?

⁽¹⁾ EGT L 65, 14.3.1968, s. 8; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 59.

⁽⁴⁾ EGT L 317, 16.11.1990, s. 60; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 107.